

CÁCH CHỮA TUYỆT HẾT BỆNH LẬU

Các người mắc bệnh lậu (maladie venérienne) dù nhẹ hay nặng, cần phải chữa ngay, nếu không chữa, bệnh sẽ trở nên mãn tính, khó chữa, thậm chí có thể tàn phế. Có người sợ đau, ngại tốn tiền, không chịu chữa, hậu quả là bệnh trở nên mãn tính, khó chữa, thậm chí có thể tàn phế. Có người sợ đau, ngại tốn tiền, không chịu chữa, hậu quả là bệnh trở nên mãn tính, khó chữa, thậm chí có thể tàn phế.

Bình Hưng đại dược phòng

89, Phố Mã-Mây Hanoi - điện thoại số 543

THUỐC LẬU HỒNG - KHÊ

Là một môn thuốc ngoại khoa, thuốc này được nghiên cứu và chế tạo ra ở Pháp, dưới sự chỉ đạo của các bác sĩ chuyên môn. Thuốc này có tác dụng chữa bệnh lậu một cách triệt để, không để lại hậu quả gì. Thuốc này có tác dụng chữa bệnh lậu một cách triệt để, không để lại hậu quả gì.

Hồng Khê dược - phòng

81 - Route de l'Est, Hanoi - Téléphone 755

Một việc cải cách lớn phải chờ đợi tại kinh thành Huế

Khắp Ba-ky, lâu nay việc gì cũng chờ đợi, chờ đợi, chờ đợi. Việc cải cách lớn tại kinh thành Huế, phải chờ đợi, chờ đợi, chờ đợi.

Sách bán giúp Hội Dục Anh

Sách bán giúp Hội Dục Anh. Sách bán giúp Hội Dục Anh. Sách bán giúp Hội Dục Anh.

Thế nào là « Phòng tích »

Phòng tích là một việc làm cần thiết. Phòng tích là một việc làm cần thiết. Phòng tích là một việc làm cần thiết.

Các nơi Đại lý

Các nơi Đại lý. Các nơi Đại lý. Các nơi Đại lý.

Shu nữ.

Ái tình

Đã bấy lâu, chỉ em thường bán đến di-linh, ai nghe cũng tưởng chị em đã... Shu nữ. Ái tình.

Những bát đậu đơn

Một bữa trời mưa, bà Thi-Điền ngồi... Những bát đậu đơn.

Một câu « Kim chỉ phương » của báo Đông-Phương

Một câu « Kim chỉ phương » của báo Đông-Phương. Một câu « Kim chỉ phương » của báo Đông-Phương.

NHÀ THÍ NGHIỆM BỆNH LẬU GIANG

Nhà thí nghiệm bệnh lậu Giang. Nhà thí nghiệm bệnh lậu Giang. Nhà thí nghiệm bệnh lậu Giang.

Các người cần đèn gỗ xin đề ý. Các người cần đèn gỗ xin đề ý. Các người cần đèn gỗ xin đề ý.

Xin chú ý! Xin chú ý! Xin chú ý! Xin chú ý!

Hạ giá xuống 0p10

Hạ giá xuống 0p10. Hạ giá xuống 0p10. Hạ giá xuống 0p10.

PHARMACIE BAO-BINH-AN

Pharmacie Bao-Binh-An. Pharmacie Bao-Binh-An. Pharmacie Bao-Binh-An.

BÀ CON TA NÊN CHÚ Ý

Bà con ta nên chú ý. Bà con ta nên chú ý. Bà con ta nên chú ý.

Imprimerie lithographique HỢP THANH

Imprimerie lithographique Hợp Thanh. Imprimerie lithographique Hợp Thanh.

Những chữ như không nên dùng

Cải thiện của chị ấy đối với anh ấy một ngày một lần từ đây

Máy lọc chụp ảnh

Máy lọc chụp ảnh. Máy lọc chụp ảnh. Máy lọc chụp ảnh.

Lời cảm ơn... Lời cảm ơn... Lời cảm ơn... Lời cảm ơn...

chuyện Phong-Hóa

CÁI THỐNG DỜI TỔNG

T. KHAI-HUNG

Về hồi năm ngoái các nhà sành đồ cổ qua hồ Gươm tất phải đứng chân trước cửa nhà ông Hoàng-Bàng ở đầu phố Hàng Chanh mà ngắm chiếc thống sành kê trên cái bệ xi măng bấy ngày ở ngoài sân, bên cạnh hàng rào sắt.

Vì cái thống ấy, cơ con mắt nhiều nhà thành thuộc thì là một cái thống thuộc đời Tống. Mà ngắm kỹ thì cũng lạ con mắt thực, là to cái hình bầu dục chõ đến cái da men sành, cái dáng bệ hương. Lại thêm được phần vữa to, vữa cao, trông đến ngửi hai hươc táy, kho đến hơn một thước và cao đến thước rưỡi. Thực là một cái thống quý giá.

Một hôm một người bạn chơi đồ cổ c) tiếng, rủ tôi đến chơi nhà ấy. Chủ nhân không kịp mời chúng tôi uống nước, vội đưa ngay ra, xem cái thống. Tôi ngắm nghía đồ cổ tìm ra chỗ đẹp rồi hỏi:

— Thưa ông, thường thường thì thống hình tròn, sao cái này lại hình bầu dục, mà lại c) hai cái quai ở hai đầu?

— Ấy thế mới quý. Đây, ông xem những người chạm ở chung quanh. Từ sáng giờ cho chí y phục trông là người đời Tống. Ai ông đã từng thấy bức tranh vẽ lò đồng-Pha chưa nhỉ?

— Chưa.

Ấy cũng như ông này đây, cũng mới có giá, ào rộ mà dài lưng thưng có cái giầy buộc ngang bụng, y như vậy chẳng sai một ly.

— Còn hai cái quai này định để làm gì?

— Không phải quai! Đó là hai cái tai (thống đây, vì thống làm hình bát hương, ngửa có vẻ long trọng lắm. Nhất là khi bày cái núi non bộ vào trong... Đây này ông nghe cái tiếng của nó khác lắm. Ông thử tưởng là sành.

Ông tăng cái xuống nhét hồn gạch gõ vào cái thống:

— Hai ông nghe có phải tiếng ngân nó dài mà lâu vo... như tiếng sao! Sành đâu có cái tiếng ngân ấy,

Tôi cũng bắt chước nhét một viên đá gõ vào thành, ông Hoàng-Bàng vội kéo giầy tay tôi lại:

tuỳ

— Ấy chết, vớ...

Ông bạn tôi hỏi:

— Thưa ông nó không là sành thì nó là cái gì vậy?

— Nó là một thứ đất ở Giang-tây, không phải Cao-lanh mà cũng không phải đất thường.

— Là nhĩ?

Rồi ông Bàng kể cho chúng tôi nghe tiểu sử cái thống của ông: Cái thống ấy vốn chỉ có một đôi, của một quan đề-đốc Văn-Nam, ông cha để lại cho đã mấy đời. Đến nay quan Đề-Đốc vì tình trường lối mỹ-thuật Âu-châu không chịu chịu chơi một đôi. Đắp đi một cái thì cũng tiếc mà để lại cho người Tàu, thì ông nhất định không bao giờ chịu. Một hôm ông Trương-Tam-Dương đến chơi nhà quan Đề-đốc,

ngài thấy ông là người An-nam mà cũng biết chơi đồ cổ lâu, liền nghĩ lợi để lại cho một cái nhưng bắt phải đem ngay về bên An-nam, không để một người Trung-hoa, nào biết Thành thủ bây giờ chỉ hai nước có hai cái. Nước Trung-hoa có một cái ở nhà quan đề-đốc Văn-nam, nước An-

nam có một cái ở đây.

Bạn tôi nghe xong, câu chuyện lý kỳ, mỉm cười hỏi:

— Thế ra ông Trương-tam-Dương để lại cho ông đấy!

— Câu chuyện mua cái thống này cũng hơi lồi thối.

Một hôm tôi với ông Triệu-như-Quế đến chơi ông Trương-tam-Dương. Ông Dương tăng tiểu sử muốn để lại cái thống, mà chỉ đời có hai trăm. Ông Quế nhận lời mua ngay. Tôi liền bấm ông Dương ra hồ mà trả thăm một tiếng ba trăm, ông Dương tìm lời từ chối, ông Quế mà mấy hôm sau mới thống ấy đã nằm ở sân nhà tôi.

Ông Hoàng-bàng lấy làm tự đắc về cái khố khòn khèo của mình, ôm bụng cười ngặt nghêu.

Ba tháng sau, một hôm tôi đến chơi

ông Trương-tam-dương vì nghe tin, ông ấy mới mua được một cái nghiên mực hình cựa hươu năm ăn có quý giá lắm.

Tôi vừa đến nhà, chưa kịp ngó lời xem con hươu thì ông Dương vội hỏi:

— Ông Bàng, ông nặng ông đã biết chưa?

— Chưa, ông ấy ôm ra sao vậy?

— Không biết! Vừa thấy có người lại nói ông ấy mà mần bực li-h nhân sự. Chúng ta cùng lui thăm đi.

Khí chúng tôi tới cổng nhà ông Bàng thì một sự khiến tôi lưu ý, là thấy mắt cái thống sành đời Tống. Tôi ghé thăm:

— Chắc chủ-nhân đã đem cất vào trong nhà.

Vào lối buồng ngủ thì gặp lúc ông Bàng thì một sự khiến tôi lưu ý, là thấy mắt cái thống sành đời Tống. Tôi ghé thăm:

— Thưa hai ông, nhà tôi mà mần ôm liệt giường ngay từ hôm trẻ con hay đưa náo ném nhau nó dính vỡ mất cái thống.

Tôi thất kinh hỏi:

— Cái thống đời Tống vỡ rồi.

— Vâng, vỡ hẳn ra làm đôi. Hiện đời đã khiêng vào trong bếp, để toan mượn lò bát, lạng-tri gắp và hun lại, nhưng nhà tôi nhất định không nghe, đời đập nát ra cho bằng được nói không thêm chơi ngọc có vết.

Ông Trương-tam-Dương nghe bá nói hơi chau đôi lông mày, nghề nghị Bà Bàng lại nói luôn:

— Chỉ tự ông Dương cả đấy thôi sao lại...

Chưa nói rồi thì ông Bàng như tỉnh giấc, mắt mở bừng, rồi thét to lên rằng:

Tôi chắc chỉ nó chứ không còn ai vào đây. Cứ như thủng lỗ, nó mua tranh với tôi không được, nó thét... nó đập vỡ của tôi... Khờ cho tôi quá... cái thống đời Tống!

Ông Trương-tam-Dương có ý

thương hại sẽ vô, vào cánh tay bạn — Báo Bàng ơi! Báo Hưng với tôi lại (hầm bác đấy).

Ông Dương mở to mắt nhuta chúng tôi, hỏi sẽ:

— Hai bác lại chơi đấy à? Tức quá hai bác ạ. Cái thống của tôi...

Mất thì rồi mua cái khác, tiếc là gì mà đến sinh ốm được?

— Nếu mua được còn nói gì?

— Tôi mua được... Nhưng trước hỏi tôi hãy kể bác nghe một câu chuyện chơi đồ cổ, lý thú lắm:

— Từ đầu năm ngoái, có một người Nhật về nước, bán lại đồ đạc theo một giá rất rẻ. Một buổi tôi đi qua nhà ấy, thấy giầy giấy yết ở ngoài cửa liền vào xem có cái gì thích mua chơi.

Đi xem khắp mọi lượt, chẳng thấy có vật gì đáng lưu ý, đã toan về thì chợt thấy ở sân, để dựa vào chân tường một cái chậu rất lớn hình dáng (rồng) kỳ hay. Chẳng biết nó là gì, dùng để

làm gì, hỏi người Nhật chủ nhà thì họ bảo là một cái (hùng tâm) tôi nghĩ: « quai cái thùng tắm mà sao lại nỡ gờ ghĩnh đến thế! »

Rồi tôi bỗng cười âm lên. Người

Nhật hỏi: « sao tôi cười thì tôi không trả lời, thì ngó tôi hỏi mua. »

Giả c) lời đi, bực lui mãi sau người Nhật bỗng lòng để lại cho tôi có 15p.

Ba tháng sau, tôi bán lại cho một người bạn thân ba trăm bạc, lại có hai trăm tám mươi nhăm đồng.

Ông Bàng ngó ngàng hỏi:

— Nghĩa là thế nào?

— Nghĩa là cái thùng tắm bằng sành, kỳ đồng đẹp, nước men, nét vẽ như một cái thống về đời Tống, đến người sành - thao như vậy ông bán tới cũng phải lắm, vì thế đứng trước cái thùng tắm kỳ tôi nghĩ đến câu chuyện tôi sắp kể mà người bạn thân mà tôi không thể nói được với người.

— Thế ra cái thống cổ đời Tống?

— Phải cái thống cổ mà kẻ thợ đập vỡ của bác chỉ là một cái thùng tắm.

Nhật bán tôi mua có mười lăm đồng và bán lại cho bác ba trăm. Thời này đã vỡ thì tôi hoàn lại cho bác có hai trăm tám mươi nhăm đồng nhưng

tuỳ

làm gì, hỏi người Nhật chủ nhà thì họ bảo là một cái (hùng tâm) tôi nghĩ: « quai cái thùng tắm mà sao lại nỡ gờ ghĩnh đến thế! »

xin bác phải hết khoe cái con mắt sành đồ cổ của bác đi. Ba hôm sau, ông Hoàng-Bàng khỏi bệnh mà cái bệnh sinh đồ cổ tự đó cũng thấy bớt.

Hỏi các anh em học sinh!

Điều các anh em muốn:

- 1 - Học thành tài.
- 2 - Thi đỗ -- không đỗ không phải trả học phí.
- 3 - Học không mất tiền, lĩnh học bổng hay được trả bớt học phí.
- 4 - Mọi trường có quy củ: kỷ luật, có nhiều giáo sư chuyên môn, tốt nghiệp ở các trường Cao-đẳng Sư-phạm, thì nên đến học.

Trưởng

HÙNG-VƯƠNG

11, rue du Colton et 7 Duville - HANOI

là một trường mới mở, có đủ các lớp cho Nam-Nữ học sinh, có sân rộng nhiều cây cối, mát mẻ.

Vậy hỏi các anh em học sinh! Hãy đến học thử -- không phải trả tiền hoặc bất buộc điều gì -- chỉ trong tuần lễ sẽ thấy tiến bộ lạ lùng.

la VELOUXY de DIXOR PARIS

Miss BARBARA KENT

Cái kẹo mà người của tôi là nhờ ở kem Velouxy de Dixor, nó là cái bữa ăn rất quý cho trẻ em và các cô gái thời髦 trẻ muốn đẹp.

Thứ kem thay phần hiệu Velouxy Dixor càng dùng màu già càng mỹ khi ra mua ra nắng càng khi nhẩy đầm mà có thể hơi ra cũng không giảm mất màu kem.

Có bán lẻ khắp mọi nơi

Mới hạ giá, 19 son Op28, nhờ Op20, nhơn Op20

Bán buôn có giá riêng

Đại-lý độc quyền: LUNE FAT, 23 - Rue Chiangours, Hanoi

Tranh ảnh đang trong Phong-Hóa đều khắc tại hiệu Ich-Cát

KÝ MỘT CHỮ

LA CỐ BẢO XEM

Người ở Thành-phố Hanoi muốn mua báo giải hạn xin đến các hiệu sách lớn: Nam-kỳ, Thụy-kỳ, Quốc-hòa, Đông-tây, Nhật-Nam, Tân-dân, Thu-lam, Nam-long

Ký một chữ, trả tiền, lấy liền-lai

LA CỐ BẢO ĐƯA ĐẾN TẬN NHÀ

Nên mua năm: Vì có nhiều số • Đặc biệt • 12 trang bán giá cao, mà đối với người mua năm không tính thêm.

Ai không muốn mua năm mà muốn có báo đưa tận nhà cũng xin lại mấy hiệu sách kể trên, ký một chữ, sẽ có báo đưa lại nhà.

Lấy sẽ nào trả tiền số kỳ.

Ngân phiếu, bài vở, thơ từ, xin gửi:

M. NGUYỄN TƯỜNG-TAM

25, Bd. Henri d'Orléans, HANOI

QUANG-MỸ

13, Rue de la Soie, Hanoi

Téléphone: 762

Soieries de luxe et tous tissus

Bản-liệu mới về rất nhiều hàng mùa rét:

Hàng Tàu: cầm nhung Túrông-bát, gấm, vóc, nhiều đủ các màu.

Hàng Tây: nhung, satin, lam hoa gấm, satin đen, liễu, lụa chồn và thêu, và đủ các mặt hàng khác nữa.

Bản-liệu lại có nhiều các kiểu ô sán (parapluies cannes) để các ngài đứng rất hợp thời trang.

LIÊN lạc rộng và gần

Một tờ báo PHONG-HÓA gửi một tuần-lẻ chỉ 100.

Đáp may cho những người còn quốc-trái

Ai còn quốc-trái Đông-Pháp năm 1922 là thứ-phần 50p 00 nên mang ngay lập tức đến nhà Chân-Hương ở 62 Phố Hàng-Bạc (Hanoi) thời được giá cao cũng gần như chúng số, và những quốc-trái bằng quan tiền (tây) thì bán được giá rất cao, cũng có thể được lãi hơn lúc hợp tiền.

NÊN HÚT THUỐC THƠM

YANG LÊ

SWEET CAPITAL

HIỆU

0,15

COMPAGNIE COLOMBE TABACS

